

Αγαπητή σύνταξη.

Όταν άρχισε η μαζική μετανάστευση του '50, του '60 και '70 χιλιάδες Έλληνες απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας κατέφθασαν στην Αυστραλία, που τότε ήταν η πιο κατάλληλη χώρα να μας δεχτεί αφού η δική μας πατρίδα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον Εμφύλιο αδυνατούσε να θρέψει τα παιδιά της...

Από τότε μέχρι σήμερα ζώντας σ' αυτή την όμορφη χώρα εργαστήκαμε σκληρά, προκόψαμε. Συγχρόνως, οργανωθήκαμε σε αμέτρητους Συλλόγους, Αδελφότητες, Κοινότητες, διότι η ανάγκη επικοινωνίας με τους συμπατριώτες μας ήταν βασική ανάγκη. Ο κάθε Σύλλογος εξυπηρετούσε θαυμάσια όλες τις τότε ανάγκες μας, την επικοινωνία, την ψυχαγωγία κλπ. Κάναμε περιουσίες, αγοράσαμε κτίρια, προκίσαμε τις Αδελφότητες που σήμερα η αξία τους συνολικά ανέρχεται σε πολλά εκατομμύρια.

Σήμερα, ύστερα από 50 και πλέον χρόνια η ανθούσα παροικία μας έχει γεράσει. Όλες οι παραπάνω ανάγκες έχουν εξασθενήσει. Η νέα γενιά που πλέον δεν έχει τις δικές μας ανάγκες απομακρύνεται, δεν συμμετέχει, ακολουθεί το δικό της δρόμο. Και διερωτώμαστε. "Τί γίνεται από δω και πέρα; Εμείς η πρώτη γενιά φεύγουμε σιγά σιγά. Αλλά τί αφήνουμε πίσω μας; Άδεια κτίρια και τούβλα; Ποιά θα είναι η δική μας παρακαταθήκη που θα αφή-

σουμε στη νέα γενιά και στις άλλες που θα ακολουθήσουν; Ποιές βάσεις βάλαμε για την διατήρηση της γλώσσας και του πολιτισμού μας; Πως αντιμετωπίζουμε ακόμη και σήμερα τα εθνικά θέματα της πατρίδας μας; Όπως πχ το Μακεδονικό τη στιγμή μάλιστα που οι Σκο-

νω των 250, να προβληματιστούν και αν διαθέτουν λίγο θάρρος, γνώμη και οραματικότητα να λάβουν την πρωτοβουλία και να προσπαθήσουν να οργανώσουν μια ανοιχτή συνεδρίαση προέδρων και διακεκριμένων παραγόντων και να σκεφτούν πως θα μπορέσουν να αντι-

Η παροικία θα είναι στο πλευρό τους, όχι πλέον σαν μια ομάδα ενός Συλλόγου αλλά σαν Έλληνες που ενωμένοι πάντα θαυματουργούν.

Αφορμή για το ανωτέρω γράμμα ξεκίνησε από το γεγονός όταν πρόσφατα μια ομάδα συμπατριωτών μας προσπάθησαν να αναδημοσιεύσουν στην εφημερίδα Μακάρθουρ Κρόνικλ ένα άρθρο του αμερικανού Δρ Στίβεν Μίλερ, ο οποίος απαντούσε στα επιχειρήματα των Σκοπιανών και η εν λόγω εφημερίδα αρνήθηκε να το αναδημοσιεύσει με την γελοία δικαιολογία ότι κάποιος μπορεί να δυσανεστηθούν, προφανώς οι Σκοπιανοί.

Έχουμε λοιπόν εθνικό αγώνα μπροστά μας, έχουμε υποχρέωση αν όντως νοιώθουμε σαν Έλληνες με ιδανικά και πατριωτισμό. Περιμένουμε από σας τους ηγέτες - προέδρους και συμβούλια της Παροικίας μας να δράσετε πλέον αποφασιστικά.

Από την ομάδα
Ελλήνων ηλικιωμένων
του Dolls Point

Ανοιχτή επιστολή προς όλα τα Συμβούλια Ελληνικών Σωματείων & Συλλόγων του Σύδνεϋ

πιανοί ξεδιάντροπα σπέρνουν την προπαγάνδα τους και δεν συμμαζεύονται;

Όλες αυτές οι παραπάνω σκέψεις βασανίζουν όλους μας και τον καθένα χωριστά αλλά μεμονωμένα τίποτα δεν μπορεί να γίνει.

Γι' αυτό εμείς που είμαστε μια ανεξάρτητη ομάδα ηλικιωμένων συμπατριωτών προερχόμενοι από όλα τα μέρη της Ελλάδας και που στις συχνές συναντήσεις μας συζητούμε και αγωνιούμε για το μέλλον της παροικίας μας, αποφασίσαμε να δημοσιεύσουμε τις σκέψεις και τις αγωνίες μας και να απευθυνθούμε σε όλους τους ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ των Συλλόγων και Κοινοτήτων του Σύδνεϋ που πιθανόν να απαρριθμούν ά-

μετωπίσουν το μέλλον του ελληνισμού της παροικίας μας.

Ελπίζουμε να υπάρχουν αρκετοί θαρραλέοι πρόεδροι, πρόεδροι με όραμα και φιλοδοξία να αναπτύξουν αυτή την πρωτοβουλία και με κύριο θέμα "το μέλλον της παροικίας", υποδομές για την διατήρηση του ελληνικού πολιτισμού καθώς και έμπρακτο ενδιαφέρον για τα εθνικά μας θέματα. Ας μην ξεχνούν ότι η Ελληνική επανάσταση του '21 ξεκίνησε μόνο με 2-3 ένθερμους Έλληνες του εξωτερικού. Ας μην ξεχνούν επίσης ότι "η Ισχύς εν τη ενώσει!". Ας γίνουν όπως οι πρώτες σταγόνες της βροχής που σιγά-σιγά γίνονται ρυάκι, ύστερα χείμαρος και τέλος ποταμός.

Η Σκύλα και η Χάρυβδη!

Όλοι οι Έλληνες πιστεύω πως γνωρίζουνε καλά, την Οδύσσεια του Ομήρου, που τα πάθη ιστορεί του ταλαίπωρου Οδυσσέα, ατελείωτα, πολλά, πάθη τέτοια που ν' αντέξει, ο καθένας, δεν μπορεί!

Απ' αυτή την ιστορία, μαύρη εικόνα ζοφερή για εμέ αποτελούσαν τα δύο τρομερά θεριά! Δηλαδή το τέρας Σκύλα και η πλέον φοβερή Χάρυβδη που είχαν πιάσει, τον στενού από μια μεριά.

Όμως κι ο σοφός λαός μας, λέει αλληγορικά για αυτούς που κυνηγάει μαύρη μοίρα σταθερά: "Απ' της Χάρυβδης ο δόλιος κι αν ξεφύγει τα κακά, στην κακιά την Σκύλα πέφτει. Ατυχία με ...ουρά!"

Μήπως σας θυμίζουν κάτι, τα πιο πάνω μυθικά τέρατα της ιστορίας; Μα, δεν μοιάζουνε αυτά με τα δύο της εξουσίας, κόμματα πολιτικά, που σαν Χάρυβδη και Σκύλα το ένα στ' άλλο μας πετά;

Είναι βέβαια Οδυσσέας, ο ταλαίπωρος Λαός που δεν ημπορεί ν' αλλάξει το κακό του ριζικό και που πάντοτε θα είναι της ψυχής του ο ναός συλημένος από κάποιον κόμματος πολιτικό...

Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Ε. Ταουσάνης